

Uaenon

ECONOMY

VOLUME 20

ผลกระทบ
วิกฤติยุโรปต่อไทย

- ข้อเท็จจริง กรณี กทม. ต่อสัญญา BTSC 30 ปี
- “ย่านกะดีจีน” มรดกไทย สามศาสนา สืบความเชื่อ
- หนังสือสาธารณะ ไม่ใช่เรื่องน่ากลัว
- กรุงเทพมหานคร เจ้าภาพฟุตบอลโลก 2012

บรรณาธิการแถลง

ความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจการเงิน การคลังระดับโลก ที่เป็นที่จับตามองกันทั่วโลก ขณะนี้ คงหนีไม่พ้นเรื่องของวิกฤตยูโรโซน ซึ่ง แม้จะอยู่ห่างไกลกันในแง่ระยะทาง แต่ในโลก ยุคใหม่ วิกฤตยูโรโซนกลายเป็นความตระหนก ของทุกประเทศไปแล้ว ไม่เว้นแม้ประเทศไทย วารสารบางกอก อีโคโนมีฉบับนี้ จึงมีความเห็น ที่น่าสนใจจากดร.สมภพ มานะรังสรรค์มาพูดถึง “ผลกระทบวิกฤตยูโรโซนต่อไทย” จะช่วยให้เรา พร้อมรับวิกฤตที่กำลังมาถึงได้อย่างมีสติ

นอกจากนี้ เรายังมีเรื่องราวที่น่าสนใจ อีกมากมาย ให้ผู้อ่านได้ข้อมูลที่ เป็นข้อเท็จจริง ได้สัมผัสสออีกมุมมองหนึ่งของข่าวสารที่ท่าน จะเข้าใจถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจได้อย่าง แจ่มชัดขึ้น เช่นเรื่องของ “ข้อเท็จจริงกรณี กทม. ต่อสัญญา BTS 30 ปี” เรื่อง “หนี้สาธารณะ ไม่ใช่เรื่องที่น่ากลัว” และ “สะท้อนมุมมอง การคาดการณ์ การขยายตัวทางเศรษฐกิจ” รวมถึง เรื่อง “ธุรกิจคอนโดมิเนียม ตามแนวเส้นทาง รถไฟฟ้า โอกาสทองของนักลงทุนที่ตาถึง”

ส่วนเรื่องที่เบา ๆ ก็มีมาแนะนำเสนอเช่นกัน ได้แก่ เรื่อง “ย่านกะดีจีน” มรดกไทย สามศาสนา สืบความเชื่อ เรื่อง “กรุงเทพมหานคร เจ้าภาพ ฟุตบอลโลก 2012” และ “กทม. แชมป์โลก เมืองของกินริมทางอร่อยที่สุด” ทุกเรื่องเป็นสิ่งที่ ช่วยเสริมความภาคภูมิใจในความเป็นไทยของเรา ให้มีมากขึ้น

ช่วงนี้อากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย แดดฝนก็ตก ลงมาอย่างต่อเนื่อง คงต้องดูแลทั้งสุขภาพตัวเอง และติดตามสถานการณ์น้ำอย่างใกล้ชิด

พบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

อ. ธีร

นางธนันต์ ธีรวิจิตรกุล
ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร
บรรณาธิการ

บางกอก ECONOMY

สารบัญ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2/2555

บางกอก Timeline

3

บางกอก Sun

4

คลังบางกอก

8

บางกอกกันการณ

10

เล่าขานบางกอก

12

บางกอกบอกให้รู้

16

เศรษฐกิจบางกอก

18

ภารกิจบางกอก

20

2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2536 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงได้รับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ “กังหันน้ำชัยพัฒนา” นับเป็นสิ่งประดิษฐ์เครื่องกลเติมอากาศเครื่องที่ 9 ของโลกที่ได้รับสิทธิบัตรและเป็นครั้งแรกของโลกที่มีการออกสิทธิบัตรให้แก่พระบรมราชวงศ์

21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2455 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงออกพระราชบัญญัติเรื่อง “ประกาศวิธีนับวัน เดือน ปี” ให้เลิกใช้รัตนโกสินทรศก และให้เปลี่ยนไปใช้พุทธศักราชเป็นศักราชประจำชาติ

9 มีนาคม พ.ศ. 2458 วันเกิด ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ อดีตผู้บริหารธนาคารแห่งประเทศไทย สมาชิกขบวนการเสรีไทย และอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้รับรางวัลแมกไซไซ สาขาบริการสาธารณะในปี พ.ศ. 2508

26 มีนาคม พ.ศ. 2439 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเปิดการเดินรถไฟเป็นปฐมฤกษ์จากกรุงเทพฯ ไปยังจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งการรถไฟแห่งประเทศไทยกำหนดให้เป็นวันกำเนิดกิจการรถไฟไทย

1 เมษายน พ.ศ. 2435 ประกาศตั้ง 12 กระทรวงคือ กระทรวงมหาดไทย กลาโหม นครบาล วัง เกษตรพาณิชย์การ ต่างประเทศ พระคลัง ยุทธนาการ ยุติธรรม ธรรมการ โยธาธิการ มุรธาธร และ เลิกตำแหน่งสมุหนายก ต่อมาจึงถือวันนี้เป็นวันข้าราชการพลเรือน

25 เมษายน พ.ศ. 2552 รถไฟฟ้าบีทีเอส ทดลองวิ่งจากฝั่งพระนครข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาไปยังสถานีวงเวียนใหญ่ ฝั่งธนบุรี เป็นครั้งแรกที่รถไฟฟ้าวิ่งไปฝั่งธนบุรี

1 พฤษภาคม พ.ศ. 2454 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนากองเสือป่า โดยได้แบบอย่างมาจากประเทศอังกฤษ ซึ่งต่อมาได้พัฒนามาเป็นลูกเสือและเนตรนารี

14 พฤษภาคม พ.ศ. 2540 ผู้บริหารธนาคารแห่งประเทศไทย ลงมติให้ดำเนินการแทรกแซงค่าเงินบาทโดยไม่จำกัดวงเงิน และใช้เงินมากกว่า 10,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ 250,000 ล้านบาท เพื่อปกป้องค่าเงินบาทจากการโจมตีของนักเก็งกำไร จนกลายเป็นวิกฤติเศรษฐกิจเอเชียหรือ “วิกฤตต้มยำกุ้ง”

10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512 มีการเลือกตั้งใหญ่ทั่วประเทศ หลังจากไม่ได้มีการเลือกตั้งมานานนับ 12 ปี ตั้งแต่การรัฐประหารในปี พ.ศ. 2500 ผลการเลือกตั้ง พรรคสหประชาไทย ของจอมพลถนอม กิตติขจร ได้รับเสียงข้างมาก

26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 การเลือกตั้งทั่วไปในประเทศไทย ครั้งที่ 9 ที่ได้อธิบายว่าเป็น “การเลือกตั้งที่สกปรกที่สุดในประวัติศาสตร์” โดยมีการโกงการเลือกตั้งหลายวิธี และใช้เวลานับคะแนนนานถึง 7 วัน 7 คืน

15 มีนาคม พ.ศ. 2401 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 พระราชทานกำเนิดหนังสือราชกิจจานุเบกษา ซึ่งถือเป็นหนังสือบันทึกคำสั่งราชการเล่มแรกของไทยที่ยังคงตีพิมพ์ต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

26 มีนาคม พ.ศ. 2459 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงประดิษฐาน “โรงเรียนข้าราชการพลเรือนของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว” ขึ้นเป็น “จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” นับเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของไทย

2 เมษายน พ.ศ. 2518 วันก่อตั้งมูลนิธิสายใจไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ โดยมีสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นองค์ประธาน

26 เมษายน พ.ศ. 2456 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จฯ ทรงเปิด “ปัสตูลา” ซึ่งตั้งตามชื่อสกุลของ หลุยส์ ปาสเตอร์ ใช้เป็นที่ทำการผลิตและฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ตั้งอยู่ที่หัวมุมถนนบำรุงเมืองกับถนนหน้านครฯ ภายหลังพัฒนาเป็นสถานเสาวภา

5 พฤษภาคม พ.ศ. 2509 จอมพลถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ทำพิธีเปิดอาคารหอสมุดแห่งชาติ ทำวสุกรี กรุงเทพมหานคร

17 พฤษภาคม พ.ศ. 2535 ทหารและประชาชนผู้ชุมนุมเรียกร้องประชาธิปไตยโดยการนำของ พลตรีจำลอง ศรีเมือง เริ่มปะทะกันอย่างรุนแรงบริเวณสะพานผ่านฟ้าลีลาศ มีผู้บาดเจ็บล้มตายจำนวนมาก จนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และเรียกเหตุการณ์นี้ว่า พฤษภาทมิฬ

ผลกระทบ วิกฤติยูโรโซนต่อไทย

โลกยุคใหม่ เมื่อเกิดเหตุการณ์สำคัญใด ๆ ขึ้น ณ ภูมิภาคหนึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของชาติอื่น ๆ ไปทั่วโลกด้วยเช่นกัน เพราะโลกปัจจุบัน เป็นโลกแห่งเครือข่ายที่เชื่อมโยงกัน ไม่ว่าจะเป็นระบบเศรษฐกิจ การเงิน การส่งออก การนำเข้า ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี วิกฤติที่น่าจับตามองของคนทั่วโลก แม้แต่ไทยเองตอนนี้ คงหนีไม่พ้นเรื่อง **“วิกฤติยูโรโซน”**

ไทยมีโอกาสเสี่ยงกับวิกฤติยูโรโซนแค่ไหน

เรื่องนี้ได้รับการวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์การเงินการคลังระดับโลก อย่าง ดร. สมภพ มานะรังสรรค์ อธิการบดีสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ ไว้ว่า จากการที่ประเทศไทยประสบกับวิกฤติเศรษฐกิจปี 2540 ที่รู้จักกันไปทั่วโลกว่า **“วิกฤติต้มยำกุ้ง”** มาแล้ว ทำให้นักธุรกิจและนักลงทุนในไทยมีประสบการณ์ สามารถสร้างภูมิคุ้มกัน และมีการเตรียมรับไว้อยู่ในระดับหนึ่ง

ในขณะที่ก่อนหน้านี้กลุ่มยูโรโซนต้องถือว่าเป็นกลุ่มประเทศที่มีความแข็งแกร่งมาก ซึ่งเป็นยุคที่เงินทุนมหาศาลจากเอเชียหลั่งไหลสู่ยุโรป แต่วันนี้อยูโรโซนกลับต้องมาเผชิญวิกฤตินักมาก อันเนื่องมาจากหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการใช้ระบบสวัสดิการที่ดีเยี่ยม แต่ไม่สามารถหารายได้มาชดเชยได้เพียงพอ มีการก่อหนี้สาธารณะเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีการควบคุม ทำให้ภาระหนี้สินของประเทศเพิ่มพูนขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนถึงจุดที่ไม่สามารถดำรงสถานะทางการเงินอย่างปกติได้ ต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือ IMF และเมื่อเกิดภาวะวิกฤตขึ้น ก็ยากที่จะกลับสู่ปกติได้ในเร็ววัน และอาจจะต้องใช้เวลาในการแก้ไขวิกฤตครั้งนี้ นานกว่า **“วิกฤติต้มยำกุ้ง”** ก็ได้

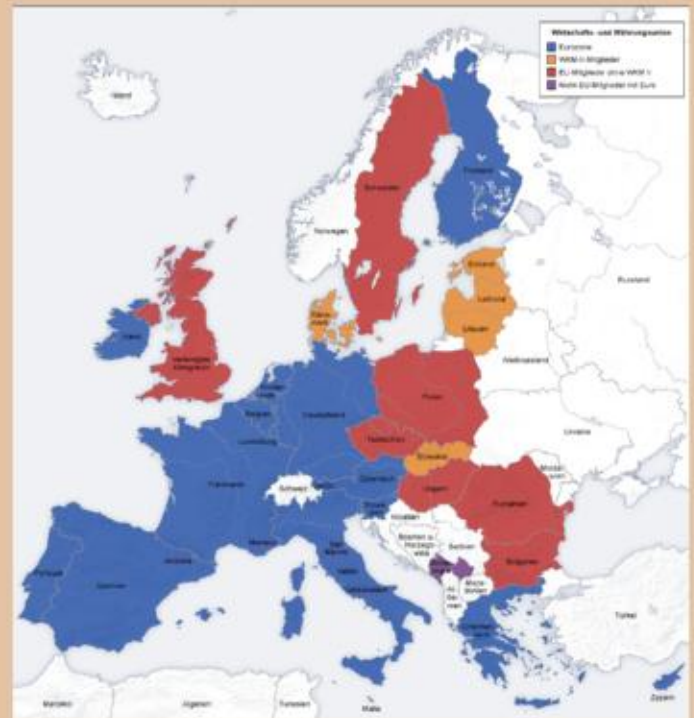
ส่วนไทยมีบทเรียนจากวิกฤติเช่นนี้มาก่อน คงไม่น่าวิตกมากนัก เพราะโครงสร้างระบบเศรษฐกิจของไทยในปัจจุบันนับว่ามีความแข็งแกร่งขึ้นมากเมื่อเทียบกับในอดีตที่ผ่านมา สามารถรับมือกับวิกฤติของยูโรโซนที่กำลังขยายตัวหรืออาจขยายตัวมาสู่เอเชียจะสังเกตได้จากการที่ไทยประสบวิกฤติน้ำท่วมใหญ่ในปีที่ผ่านมา ระบบเศรษฐกิจภาพรวมสามารถปรับตัว และฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว สิ่งนี้จึงเป็นเครื่องยืนยันบอกว่า โครงสร้างเศรษฐกิจของไทยยังเข้มแข็ง และนักธุรกิจไทยมีความรู้ ความสามารถอยู่ในระดับที่จะรับมือกับการเกิดวิกฤติทางการเงินครั้งต่อไปได้

รักษาวินัยการคลัง

ควบคุมหนี้สาธารณะ การเมืองนิ่ง

จากการฟื้นตัวของระบบเศรษฐกิจของไทยได้อย่างรวดเร็ว แสดงว่าไทยมีภูมิคุ้มกันอยู่ในระดับหนึ่ง อีกทั้งเรื่องนี้ทำให้ต่างชาติหรือแม้แต่คนไทยด้วยกันเองมองว่า ไม่น่าจะเกิดวิกฤติการเงินขึ้นอีกในระดับความรู้สึก ความรู้สึกแบบนี้เป็นเรื่องที่ดี ในการสร้างเครดิต ความรู้สึกเชื่อมั่นเช่นนี้อาจจะมีส่วนทำให้มีการย้ายฐานการลงทุนเข้ามายังเอเชียมากขึ้น น่าจะเข้าสู่ยุครุ่งเรืองของเอเชีย ถ้ามองไปเมื่อครั้งเกิดวิกฤติต้มยำกุ้งไทยมีหนี้สาธารณะต่ำมากเพียงร้อยละ 16 ต่อ GDP โดยหนี้ส่วนใหญ่เป็นของภาคเอกชน เมื่อเทียบกับปัญหาประเทศในกลุ่มยูโรโซนเวลานี้จะมีสัดส่วนหนี้สาธารณะสูงกว่าร้อยละ 100 ต่อ GDP แต่ปัจจุบันหนี้สาธารณะไทยอยู่ระดับร้อยละ 42 ต่อ GDP เท่านั้น ในขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจของไทยมีความมั่นคง ทางรัฐบาลมีเสถียรภาพ และไม่ควรถูกหนี้สาธารณะเพิ่มอีก ประเทศไทยคงผ่านวิกฤติที่กำลังจะเกิดขึ้นได้

แต่ก็มีข้อควรระวังอีกอย่างคือไทยเป็นประเทศที่เปิดกว้างในเรื่องการเปิดการค้าเสรี เสรีทั้งการส่งออก และการนำเข้า หากเปิดเสรีมาก ภาวะการณ์หลายเรื่อง หลายอย่างทะลักเข้ามา อาจจะตั้งรับไม่ทัน รวมถึงการที่ประชากรบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยมาก อาจจะเสียดุลทางการค้ามากขึ้น จะส่งผลให้เกิดปัญหาหนี้สินทับถมมากขึ้นก็ได้

วิกฤติยูโรโซนบทเรียนที่ไทยต้องสอบผ่าน

วิกฤติยูโรโซน ก่อตัวขึ้น เริ่มตั้งแต่กรีก ไอร์แลนด์ อิตาลี สเปน ขยายมาถึงฝรั่งเศส เข้าประเทศเยอรมนี และกำลังขยายไปสู่ทุกประเทศในกลุ่มยูโรโซน จึงถือได้ว่า วิกฤติต้มยำกุ้ง เป็นบทเรียนแรก ส่วนวิกฤติยูโรโซนครั้งนี้ ถือเป็นบทเรียนอีกหนึ่งบทที่ต้องผ่านให้ได้ โดยมีเนื้อหาที่ต้องสอบให้ผ่าน คือ 1. การบริหารจัดการเศรษฐกิจมหภาค 2. บริหารเศรษฐกิจรายภาคส่วนให้ดี 3. ต้องเรียนรู้ว่าเรา รู้ว่าโลกเป็นสิ่งที่ไร้พรมแดน ทุกอย่างมีทั้งด้านลบ ขณะเดียวกันก็มีด้านบวก เราจะป้องกันอย่างไร และด้านบวกเราจะช่วงชิงให้เต็มที่ได้อย่างไร

วิกฤติต้มยำกุ้งที่ผ่านมา มีหลายอย่างคล้าย ๆ กับการเกิดวิกฤติยูโรโซนที่กำลังเผชิญในขณะนี้ เช่น การบริหารจัดการด้านเศรษฐกิจในระดับมหภาคที่ผิดพลาด เกิดการกู้หนี้สาธารณะมากเกินไป ความสามารถที่จะชำระเงินคืน อีกทั้งความสามารถของการแข่งขันทางการค้ายังต่ำกว่าคู่แข่ง แล้วยังมีข้อเสียคือ การสัญญาใช้เงินสกุลเดียวกัน ในกลุ่มประเทศ ทั้ง 17 ชาติ ทำให้ขาดความคล่องตัว ขาดความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการ ประกอบกับประเทศในกลุ่มยูโรโซน มีโครงสร้างที่มาของรายได้คล้าย ๆ กัน คือมาจาก

ภาคบริการเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้ความเสี่ยงของรายได้มีมากเกินไป ถ้าชาติใดมีเศรษฐกิจตกต่ำก็อาจทำให้เกิดปัญหาเช่นเดียวกัน ลุกลามไปแบบโดมิโนตามกันไป

สร้างภูมิคุ้มกันเศรษฐกิจจากอดีต

นักวิชาการด้านการเงิน ด้านเศรษฐศาสตร์ หลายท่านยังมีมุมมองที่ตรงกันว่า การสร้างภูมิคุ้มกันที่จะทำให้เศรษฐกิจไทยรอดพ้นวิกฤติเศรษฐกิจครั้งนี้ ที่แตกต่างทำให้ไทยพ้นจากวิกฤติต้มยำกุ้ง เมื่อปี พ.ศ. 2540 นั้นอาจเกิดจากผลของการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจที่เหมาะสม มีหัวข้อที่น่าสนใจ เช่น

1. ไทยมีเงินสำรองระหว่างประเทศมากถึง 200,000 ล้านดอลลาร์ คิดเป็นสัดส่วนต่อจีดีพี กว่าร้อยละ 60 นับว่าสูงมาก
2. สถาบันการเงินมีเสถียรภาพมาก เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงอยู่ระดับร้อยละ 13-14 เกินกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ร้อยละ 8
3. ภาระหนี้ภาคเอกชนที่เป็นหนี้เสีย หรือ NPL อยู่ในสถาบันการเงินอยู่ในระดับต่ำไม่ถึงร้อยละ 3 ของสินเชื่อรวมทั้งระบบ เมื่อเทียบจากวิกฤติ ปี พ.ศ. 2540 ที่สูงถึงร้อยละ 40-60

ภายในปี พ.ศ. 2556-2557 ทั้งการวางกฎเกณฑ์การแต่งตั้งผู้บริหารสถาบันการเงินที่ต้องผ่านการอนุมัติจากธนาคารแห่งประเทศไทย และมาตรการกำหนดเกณฑ์การปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน ทั้งภาคสินเชื่ออุตสาหกรรมและสินเชื่อส่วนบุคคล

การเกิดวิกฤติยูโรโซน ครั้งนี้หลายประเทศในโลกต่างก็สนใจ และหันเหความสนใจจากเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้น ต่างก็พากันหาทางรับมือกับวิกฤติ นับว่าเป็นบทเรียนสาหัสอีกบท ที่ทำลายความสามารถในการแก้วิกฤติในครั้งนี้ โดยนำวิกฤติในอดีตมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา แต่คงไม่มีใครคาดการณ์ได้ว่าจะเกิดวิกฤติครั้งนี้ จะขยายความรุนแรงมาถึงเศรษฐกิจไทยมากน้อยเพียงใด แต่ถึงอย่างไรไทยก็ต้องเตรียมวางแผนแนวทางแก้ปัญหาไว้อย่างเต็มความสามารถ

4. ค่าเงินบาทไทยมีความยืดหยุ่นมากเมื่อเทียบกับช่วงก่อนปี พ.ศ. 2540 ที่ค่าเงินบาทไทยถูกกำหนดระบบ ของตรึงค่าเงินที่มีความยืดหยุ่นน้อย

5. การวางกฎเกณฑ์ โดยผู้ควบคุมกฎของธนาคารแห่งประเทศไทยมีมาตรฐานความเป็นสากลมากขึ้น ทั้งวิธีนำหลักเกณฑ์การกำกับดูแลเงินกองทุนฉบับใหม่ (บาเซล 3) มาใช้กำกับดูแลเงินกองทุนขั้นต่ำของธนาคารพาณิชย์ ที่จะส่งผลบังคับใช้

วิกฤตการณ์การเงินในเอเชีย พ.ศ. 2540

วิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชียเริ่มขึ้นในประเทศไทย เมื่อค่าเงินบาทลดลงอย่างมากอันเกิดจากการตัดสินใจของรัฐบาลไทย ซึ่งมีพลเอกชวลิต ยงใจยุทธเป็นนายกรัฐมนตรี ที่ลอยตัวค่าเงินบาท ตัดการอิงเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐ ในเวลานั้น และเมื่อวิกฤตดังกล่าวขยายออกนอกประเทศ ค่าเงินของประเทศส่วนใหญ่ในเอเชีย-ตะวันออกเฉียงใต้และญี่ปุ่นก็ได้ทรุดตัวลงเช่นกัน ตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวลดลงและรวมไปถึงราคาสินทรัพย์อื่น ๆ และทำให้นักลงทุนเพิ่มสูงขึ้น

แม้จะทราบกันดีแล้วว่าวิกฤตการณ์นี้มีอยู่และมีผลกระทบอย่างไร แต่ที่ยังไม่ชัดเจนคือสาเหตุของวิกฤตการณ์ดังกล่าว เช่นเดียวกับขอบเขตและทางแก้ไข อินโดนีเซีย เกาหลีใต้ และไทยได้รับผลกระทบมากที่สุดจากวิกฤตการณ์ดังกล่าว ยองกง มาเลเซีย ลาวและฟิลิปปินส์ก็เผชิญกับปัญหาค่าเงินทรุดเช่นกัน สาธารณรัฐประชาชนจีน อินเดีย ไต้หวัน สิงคโปร์ บรูไนและเวียดนามได้รับผลกระทบน้อยกว่า

สัดส่วนหนี้ต่างประเทศต่อจีดีพีเพิ่มสูงขึ้นจาก 100% เป็น 167% ในสี่ประเทศใหญ่อาเซียน ระหว่างปี พ.ศ. 2536-2538 ก่อนจะขึ้นไปสูงถึง 180% ในช่วงที่วิกฤตการณ์เลวร้ายที่สุด ถึงแม้ว่ารัฐบาลส่วนใหญ่ในเอเชียได้ออกนโยบายการเงินที่ดูแลแล้ว

สมบูรณ์ แต่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ไอเอ็มเอฟ) ได้ก้าวเข้ามาเพื่อเริ่มโครงการมูลค่า 40,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อรักษาเสถียรภาพของสกุลเงินในเกาหลีใต้ ไทย และอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นประเทศที่ได้รับผลกระทบหนักที่สุดจากวิกฤตการณ์ดังกล่าว ความพยายามที่จะยับยั้งวิกฤตการณ์เศรษฐกิจระดับโลกได้ช่วยรักษาเสถียรภาพสถานการณ์ในประเทศในอินโดนีเซียได้เพียงเล็กน้อย ประธานาธิบดีซูฮาร์โตถูกบีบให้ลาออกจากตำแหน่งเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2541 หลังจากครองอำนาจมายาวนานกว่า 30 ปี ท่ามกลางการจลาจลที่เกิดขึ้นอย่างแพร่หลายซึ่งมาจากการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าอย่างรุนแรง อันเป็นผลมาจากค่าเงินรูเปียห์อ่อนตัวลงอย่างร้ายแรง ผลกระทบของวิกฤตการณ์ดังกล่าวกินเวลาไปจนถึงสิ้นปี พ.ศ. 2541 ในปีเดียวกันนั้น อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของฟิลิปปินส์ลดลงจนเกือบเป็นศูนย์ มีเพียงสิงคโปร์และไต้หวันเท่านั้นที่พิสูจน์แล้วว่าเกือบจะไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งในวิกฤตการณ์เลย แต่ทั้งสองประเทศก็ยังได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงตามปกติ สิงคโปร์ได้รับผลกระทบมากกว่าเนื่องจากขนาดและที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ระหว่างมาเลเซียกับอินโดนีเซีย อย่างไรก็ตาม จนถึงปี พ.ศ. 2542 นักวิเคราะห์ได้มองเห็นสัญญาณว่าเศรษฐกิจเอเชียกำลังเริ่มฟื้นตัว

สะท้อนมุมมอง การคาดการณ์ การขยายตัวทางเศรษฐกิจ

มารีสา กาญจนะ
นักวิชาการคลังชำนาญการ
สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง สำนักการคลัง

“สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นย่อมเกิดจากเหตุและปัจจัย
อยากให้สิ่งใดเกิดก็ต้องสร้างเหตุและปัจจัย
และจงอยู่กับปัจจุบัน ดำรงชีวิตอย่างไม่ประมาท”

เป็นคำสอนตามหลักพุทธศาสนา ซึ่งสามารถนำมาใช้กับการดำเนินชีวิตของทุกคนในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี หรือแม้แต่การวิเคราะห์และการติดตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของแต่ละสถาบันที่ออกมาให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับมุมมองและคาดการณ์ทางเศรษฐกิจ เพราะจะเห็นได้ว่า ไม่ว่าจะคาดการณ์หรือวิเคราะห์เศรษฐกิจด้วยแบบจำลองหรือบนพื้นฐานสมมติฐานแบบใดก็ตาม นักวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจในแต่ละสถาบันก็จะมีเงื่อนไข/มุมมองแอบแฝงไว้เสมอ ซึ่งเป็นสิ่งที่เราต้องจับตามองและตั้งข้อสังเกตเป็นพิเศษ เพราะเป็นตัวบ่งชี้/ตัวเตือน (Warning) ที่มักจะมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดผลกระทบสูงต่อสิ่งที่วิเคราะห์หรือคาดการณ์ไว้ เพียงแต่นักวิเคราะห์เหล่านั้นไม่ได้นำสิ่งที่คาดการณ์ไม่ได้ อย่างแน่นอน หรือมีความผันผวนสูงมาใช้ในแบบจำลอง

ซึ่งตามหลักวิชาการจะวิเคราะห์ด้วยปัจจัยที่ค่อนข้างควบคุมได้ หรือมีสถานภาพคงที่ (Stable) มิฉะนั้น การคาดการณ์แบบจำลอง จะไม่สามารถให้คำตอบที่มีนัยสำคัญหรือน่าเชื่อถือได้ เพราะมีแต่ความไม่แน่นอนทั้งระบบ แต่ก็เป็นที่จริงยาบรรณของนักวิเคราะห์ที่จะต้องบอกถึงปัจจัยผันผวนที่จะมีผลต่อการคาดการณ์ โดยเราต้องหัดสังเกต ติดตามสถานการณ์ข้อเท็จจริง และพิจารณาคาดการณ์ด้วยตนเองในระดับเบื้องต้นด้วยเหตุผลและปัจจัยแวดล้อมที่ปรากฏขึ้น เพื่อให้เราสามารถปรับตัวได้อย่างทันท่วงที ไม่ต้องรอนักวิเคราะห์ จนไม่ทันการณ์ ถึงแม้ว่าจะเป็นการวิเคราะห์ที่ไม่ได้อยู่บนแบบจำลองทางวิชาการก็ตาม

เพราะปัจจัยแอบแฝงหรือปัจจัยเสี่ยงที่นักวิเคราะห์ได้ให้ไว้แล้ว ประกอบกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏให้เห็นอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากการออกมาแถลงการณ์การคาดการณ์ปรับลดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ – Gross Domestic Product หรือ GDP) ของปี 2555 ของแต่ละสถาบันที่มุ่งเป้าไปที่ปัญหาการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศในสหภาพยุโรปหรือ

ปัญหาหนี้ของกลุ่มประเทศในสหภาพยุโรปที่ยืดเยื้อ และเศรษฐกิจโลกที่ตกต่ำอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการชะลอตัวของเศรษฐกิจในประเทศจีน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการส่งออกของไทย อันเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญในขณะนี้ต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้ได้อย่างที่คาดการณ์และต่อเนื่อง

สำหรับมุมมองเบื้องต้นของเราที่จะสามารถคาดการณ์ได้คร่าว ๆ จาก GDP ของไทยในปี 2555 หรือการคาดการณ์หรือการวิเคราะห์ และการปรับเพิ่มขึ้น-ลดลงที่ผ่านมาของแต่ละสถาบัน ประกอบกับสถานการณ์เศรษฐกิจทั่วโลกที่ชะลอตัว ทำให้เราสามารถคาดการณ์ GDP ของไทยในปี 2556 ได้โดยสังเขป เพื่อให้เราสามารถรู้จักวิเคราะห์เศรษฐกิจในเบื้องต้นได้ และปรับตัวเพื่อรองรับกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ล่วงหน้า ซึ่งตามมุมมองแล้ว คาดว่าการขยายตัวของ GDP ของไทยในปี 2556 จะต่ำกว่าปี 2555 และหากปัญหาเศรษฐกิจยุโรปและเศรษฐกิจโลกไม่สามารถฟื้นตัวได้ ก็จะทำให้ GDP ของไทยในปี 2556 ลดลงได้

แต่หากปัจจัยในการรวมตัวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) แข็งแกร่ง โดยสามารถผลักดันและชะลอผลกระทบจากเศรษฐกิจยุโรปและเศรษฐกิจโลกได้ ก็อาจจะส่งผลให้ GDP ของไทยในปี 2556 ทรงตัว เพราะอย่าลืมว่าโลกในปัจจุบันเป็นโลกไร้พรมแดนหรือที่เรียกว่า โลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งจะมีผลกระทบต่อเนื่องกันหมดในลักษณะโดมิโน เพียงแต่จะมีปัจจัยที่เราสามารถสร้างขึ้นมาเพื่อปกป้องและป้องกันเศรษฐกิจของเราได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งก็หวังว่า AEC จะเป็นปัจจัยผันแปรที่สำคัญ ทำให้ผลกระทบทางเศรษฐกิจในลักษณะโดมิโนไม่รุนแรง

ดังนั้น เราทุกคนควรจะหันมาสนใจหรือใส่ใจปัจจัยวิเคราะห์ และสถานการณ์หรือข้อเท็จจริงให้รอบด้านครบถ้วนและนำมาประกอบการพิจารณาผลการวิเคราะห์ของแต่ละสถาบัน ไม่ใช่เชื่ออย่างที่ได้ผลการออกมาอย่างเดียว ☺

ข้อเคืองรึ กรณี กทม. ต่อสัญญา BTSC 30 ปี

หลายเดือนที่ผ่านมา กระแสสังคมได้แสดงความคิดเห็น หลายแง่มุมในลักษณะออกอาการสงสัยในความไม่โปร่งใสของกรุงเทพมหานคร กับการลงนามสัญญาเป็นเวลา 30 ปีกับบริษัทระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) หรือ BTSC เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2555 ทำให้ประชาชนภาคการเมือง ตลอดจนสื่อมวลชนสาขาต่าง ๆ เฝ้ามอง ติดตามแทบไม่กระพริบตา สังคมต่างสนใจติดตามความเคลื่อนไหวอย่างใจจดจ่อ จึงทำให้ทางกรุงเทพมหานคร ต้องออกมาชี้แจงทำความเข้าใจให้สังคมเข้าใจ โดยเร็วเพื่อไม่ให้กรุงเทพมหานครโดยการนำของ มรว. สุขุมพันธุ์ บริพัตร และผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความเสียหาย จึงได้ออกมาให้ความกระจ่างในรายละเอียดเพื่อให้เข้าใจในปัญหาและข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ในการนี้ทางกรุงเทพมหานคร ให้เหตุผลว่า

“เป็นการตัดสินใจเพื่อประโยชน์ต่อชาวกรุงเทพมหานคร ในแง่ของคุณภาพบริการและอัตราค่าโดยสารที่ กทม. สามารถกำหนดได้เอง ขณะเดียวกันได้คำนึงถึงส่วนรวมเป็นสำคัญ โดยเฉพาะเป็นการดำเนินการที่ช่วยประหยัดงบประมาณ ซึ่งมาจากภาษีของคนไทยทั่วประเทศ”

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันอย่างถูกต้อง และลดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนในเรื่องการทำสัญญารถไฟฟ้า 30 ปี ของกรุงเทพมหานคร ขอชี้แจงในลักษณะการถามและตอบ ดังนี้

ทำไมต้องจ้าง บริษัทกรุงเทพธนาคม จำกัด (KT)

เพราะกรุงเทพมหานครดำเนินการเองไม่ได้ เนื่องจากเป็นหน่วยงานของรัฐ มีความไม่คล่องตัวในการทำงาน อาจมีปัญหาในเรื่อง

การบริการและการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อีกทั้งมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณที่ต้องใช้จ่ายในการบริหารงานที่สูงมาก โครงสร้างของระบบราชการไม่สามารถตอบสนองและรองรับกับงานที่เป็นจริงได้ ถ้าให้เอกชนมาดำเนินการแทนจะมีความคล่องตัวกว่า

ทำไมต้องเป็น BTSC

เพราะ BTSC เป็นผู้รับสัมปทานเดิมในเส้นทางหลักคือสายสีลมและสุขุมวิท ซึ่งเป็นเส้นทางที่เป็นที่นิยม ถ้าดำเนินการต่อขยายเส้นทาง จะสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกทั้งทาง กทม. ไม่ต้องเสี่ยงงบประมาณในการสร้างศูนย์จอดรถ และศูนย์ซ่อมบำรุง (Depot) ตลอดจนศูนย์ควบคุมการเดินรถแห่งใหม่

กรุงเทพมหานคร จ้าง KT เป็นผู้บริหารระบบรายเดือนและ KT จ้าง BTSC เป็นผู้เดินรถรายเดือน ถือเป็นการเข้าขาย พ.ร.บ. ว่าด้วย ควบคุมเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ (พ.ร.บ.อื้อ) 2 ต่อหรือไม่

ไม่เข้าขาย พ.ร.บ. อื้อ ทั้ง 2 กรณี

ทำไมต้อง 30 ปี ไม่ 17 ปี

เหตุผลแรก คือ ค่าจ้างรายปี กรณีจ้างระยะยาว 30 ปี จะถูกกว่า 17 ปี เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายคงที่จำนวนหนึ่ง ซึ่งผู้เดินรถจะนำจำนวนปีที่เดินรถมาคิดเฉลี่ยในค่าจ้างเดินรถ ซึ่งยิ่งระยะเวลาในการเดินรถยาวนานขึ้นเท่าใด ราคาต่อปีในการเดินรถย่อมจะต่ำลงเท่านั้น ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดงบประมาณของ กทม. ที่ต้องอุดหนุนลงได้ประมาณ 6,000 ล้านบาท

กรุงเทพมหานคร มีอำนาจในการดำเนินการโครงการนี้ หรือไม่

มีอำนาจเต็มที่

การลงนามในครั้งนี้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือต้องได้รับการอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เป็นอำนาจหน้าที่โดยตรงของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

จ้าง KT 1,800 ล้านบาท จ้าง BTSC 187,790 ล้านบาท เหมาะสมหรือไม่

เหมาะสมทั้ง 2 กรณีเพราะนอกจากค่าจ้างดังกล่าวจะถูกนำไปเป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอย่างสมเหตุสมผลแล้วยังมีเหตุผลสำคัญอื่นๆ ประกอบการตัดสินใจด้วย

ใครได้ประโยชน์จากโครงการนี้ ค่าโดยสารในอนาคตจะเป็นอย่างไร

ผู้ได้รับประโยชน์สูงสุดจากโครงการนี้คือ ประชาชน ซึ่งจะได้รับบริการรถไฟฟ้าที่สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมีค่าโดยสารที่ถูกลงในอนาคต

นี่คือเหตุผลและคำชี้แจงบางส่วนที่เป็นข้อเท็จจริง ของกรุงเทพมหานคร ได้ออกมาทำความเข้าใจกับประชาชน และสังคมให้เข้าใจในการทำงาน การปฏิบัติงานที่ตรงไปตรงมา ถูกตามกฎหมาย ที่มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน ที่หวังว่าสังคมคงมีความเข้าใจว่ากรุงเทพมหานครทำสัญญาเรื่องรถไฟฟ้า 30 ปีนั้นว่าถูกต้องและชอบธรรม เป็นภารกิจที่เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชาว กทม. และประเทศชาติอย่างแท้จริง

ที่มา : สมุดปกขาว ชี้แจงข้อเท็จจริง กรณีต่อสัญญา BTSC 30 ปีของ กทม.

“ย่านกะดีจีน”

มรดกไทย สามศาสนา สืบความเชื่อ

กำเนิดย่านกะดีจีน

กะดีจีน หรือที่เรียกกันในปัจจุบันว่า **“กุฎีจีน”** เป็นย่านที่มีวัฒนธรรมอันเก่าแก่แห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานคร โดยเริ่มมีการตั้งชุมชนขึ้นตั้งแต่สมัยกรุงธนบุรี โดยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ซึ่งมีเชื้อสายชาวจีน แต่จิว ท่านมีชื่อเรียกในหมู่ชาวจีนว่า แต่สิ้น เมื่อกอบกู้เอกราชสำเร็จ ก็ได้อพยพผู้คนมาจากอยุธยา เพื่อมาตั้งเมืองใหม่ที่ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยาตรงข้ามกับบางกอก การอพยพครั้งนั้นนอกจากคนไทยที่นับถือศาสนาพุทธแล้วยังประกอบไปด้วย ชาวจีน ชาวมุสลิม ชาวอินเดีย และชาวโปรตุเกส

หลังจากนั้น ในปี พ.ศ. 2310 สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ได้สร้างเมืองหลวงใหม่ มีชื่อว่า **กรุงธนบุรีศรีมหาสมุทร** หรือ **“กรุงธนบุรี”** นั่นเอง พร้อมกันนั้นได้จัดสรรที่ดินให้ประชาชนที่อพยพ

ติดตามพระองค์ท่านมา เพื่อใช้ที่อยู่อาศัยและประกอบอาชีพในบริเวณพื้นที่ราบลุ่มติดแม่น้ำเจ้าพระยาแถบฝั่งตะวันตก เป็นแนวยาวตลอดฝั่งแม่น้ำ ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ชาวจีนไปตั้งบ้านเรือนอยู่ย่านรอบกุฎีจีน ในปัจจุบัน ส่วนชาวเชื้อสายอื่น ๆ ก็ให้จับจองที่ดินทำมาหากินอยู่บริเวณใกล้เคียงกัน บริเวณนี้จึงเกิดเป็นชุมชนขนาดใหญ่ ที่มีวัฒนธรรมอันหลากหลาย มีชนบทนิยม ประเพณี ที่เป็นแบบฉบับเฉพาะของแต่ละชุมชน ปฏิบัติกิจทางศาสนาตามความเชื่อของแต่ละชุมชนที่อยู่ภายในย่านเดียวกัน โดยปราศจากความขัดแย้งใด ๆ เป็นสังคมที่พึ่งพากัน อยู่ร่วมกันอย่างร่มเย็น ทั้ง ๆ ที่มีความเชื่อที่แตกต่างกัน แต่ไม่เกิดความขัดแย้งขึ้น นับว่าเป็นเสน่ห์ เป็นสิ่งที่สังคมอื่นควรนำไปศึกษาวิธีการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขว่าทำได้อย่างไร

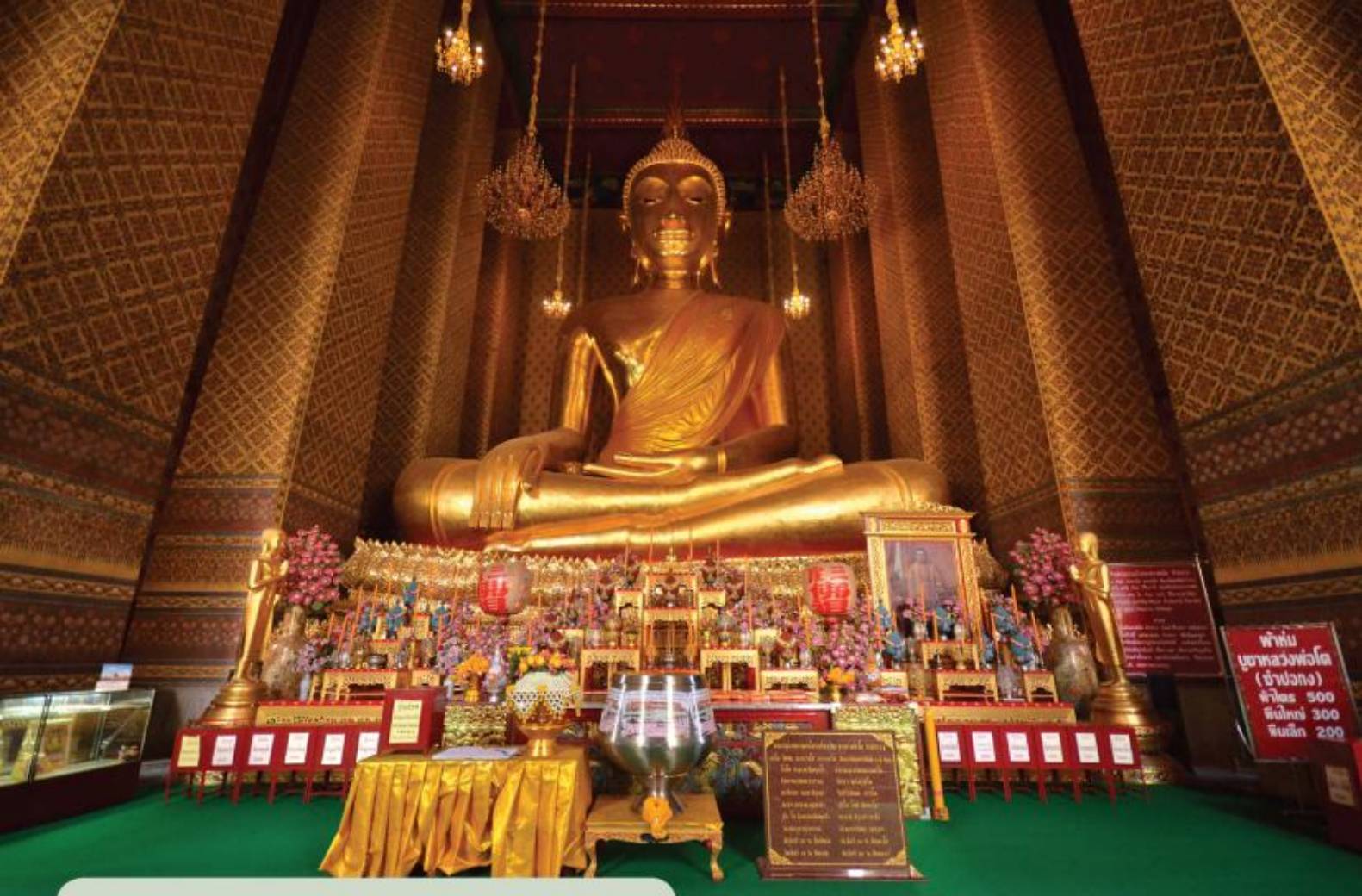
เสน่ห์แห่งวัฒนธรรม 3 ศาสนา 4 ความเชื่อ

“ย่านกะดีจีน” เป็นย่านประวัติศาสตร์ที่ประกอบด้วยชุมชนเล็กๆ รวม 6 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนวัดกัลยาณ์ ชุมชนกุฎีจีน ชุมชนวัดประยุรวงศ์ ชุมชนบุปผาราม ชุมชนกุฎีขาว และชุมชนโรงคราม ซึ่งคงความหลากหลายทางมรดกวัฒนธรรมของ 3 ศาสนา 4 ความเชื่อ อันได้แก่ศาสนาพุทธเถรวาท พุทธมหายาน คริสต์ และอิสลาม และยังอยู่ร่วมกันมาอย่างสันติสุขตั้งแต่สมัยกรุงธนบุรีจวบจนปัจจุบัน

วัฒนธรรมของผู้คนในย่าน **“กุฎีจีน”** นี้ เป็นชุมชนที่อยู่ร่วมกันของผู้คนต่างศาสนา ต่างความเชื่อ ต่างวัฒนธรรม แต่ได้ประสานความแตกต่างในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข มานานกว่า 240 ปีแล้ว สถานที่แห่งนี้เป็นบ่อเกิดสีสันของความหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการอาหารการกิน การละเล่น และการแต่งกายซึ่งถือว่ามีความแตกต่างที่เด่นชัด ดังจะพบได้จากการแต่งกายของชาวแขก ซึ่งมีทั้งแขกแพ แขกจาม แขกยะวา แขกมลายู นอกจากนี้ยังมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นอีกอย่างคือ วงปี่พาทย์ลาดตะโพน ซึ่งเป็น

มหรสพประจำชุมชน ที่โด่งดังไปทั่ว และยังเป็นที่มาของการพัฒนา ภูมิปัญญาไทยที่สืบเนื่องมาจากวงปี่พาทย์ นั่นคือการประดิษฐ์หัวโชนแบบต่าง ๆ ทั้งดงาม โดยถือว่าเป็นของขึ้นนามของชุมชนย่านนี้

นอกจากนี้ยังมีวัฒนธรรมเกี่ยวกับการทำอาหารและขนมที่ขึ้นชื่อ เช่น **“ขนมฝรั่งกุฎีจีน”** ซึ่งเป็นขนมเก่าแก่ที่มีอายุมากกว่า 200 ปี ต้นตำรับดั้งเดิมเป็นของชาวโปรตุเกสที่มาตั้งถิ่นฐานอยู่ในชุมชน **“ขนมกุสรัง หรือ กุดสลัง”** เป็นขนมที่ทำเฉพาะเดือนธันวาคม ในช่วงคริสต์มาส หรือตรุษฝรั่ง ขนมตรุษฝรั่ง เวลาพูดภาษาใต้เพี้ยนมาเป็น กุสรัง หรือ กุดสลัง นอกจากนั้นก็มี **“ขนมมบดิน”** เป็นขนมโบราณของชาวมุสลิม ซึ่งมักใช้กันในเทศกาลลานบุญ และงานมงคลของชาวมุสลิม หน้าตาเหมือนบัตเตอร์เค้ก รสชาติหวานนำ ส่วนของไทยก็มีการทำแบ่งข้าวหมาก ส่วนประเพณีที่สำคัญที่หลายคนรู้จักดีคือ **ประเพณีทิ้งกระจาด** เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวจีนที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการทำทานให้แก่ผู้ยากไร้ ได้มีอาหารกินอิ่ม

แหล่งประสานวัฒนธรรม

วัดกัลยาณมิตร

วัดกัลยาณมิตรเป็นวัดที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาแถบฝั่งธนบุรี เป็นย่านชุมชนชาวไทยพุทธ เชื้อสายจีน วัดนี้จึงเป็นสถานที่รวมจิตใจของชาวบ้าน เป็นแหล่งประสานวัฒนธรรมชาวไทยจีนที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน เมื่อ พ.ศ. 2368 รัชกาลที่ 3 ได้ถวายวัดนี้เป็นพระอารามหลวง และพระราชทานนามว่า **“วัดกัลยาณมิตร”** มีพระพุทธรูปปางมารวิชัย ชื่อว่า **“พระโต”** เป็นพระพุทธรูปอันศักดิ์สิทธิ์ประจำวัด ต่อมารัชกาลที่ 4 ได้พระราชทานนามพระโตใหม่ว่า พระพุทธไตรรัตนนายก ชาวจีนมักจะเรียกกันว่า ซำปอฮุดกง วัดกัลยาณมิตรเป็นวัดที่มีสถาปัตยกรรมไทยผสมจีนที่ชาวไทยพุทธ เชื้อสายจีนให้ความนับถือมาก

โบสถ์ซางตาครูส (Santa Cruz Church)

ที่ดินบริเวณนี้ เดิมสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ได้พระราชทานแก่ชาวโปรตุเกส ที่เคยอาสาออกศึกร่วมรบต่อสู้กับพม่า เมื่อ พ.ศ. 2310 เป็นพื้นที่อยู่ใกล้กับพระราชวังเดิมในเขตธนบุรี พระองค์มีพระบัญชาให้สร้างโบสถ์ขึ้นในวันที่ 14 กันยายน ซึ่งเป็นวันที่ตรงกับวันทิดทูนมหาทางเสน (ซางตาครูส หมายถึง ไม่กางเซนศักดิ์สิทธิ์) ตามพิธีสักการบูชาของศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก โบสถ์ไม้หลังแรกก่อสร้างเสร็จใน พ.ศ. 2313 แต่ได้เกิดเพลิงไหม้ชุมชนเสียก่อน ทำให้เสียหายทั้งหลัง ใน พ.ศ. 2376 จึงได้สร้างโบสถ์ที่ก่ออิฐถือปูนแทนหลังเดิมที่เป็นไม้ ต่อมาใน พ.ศ. 2459 มีการบูรณะโบสถ์ใหม่เป็นสถาปัตยกรรมแบบอิตาเลียนเกือบทั้งหลัง

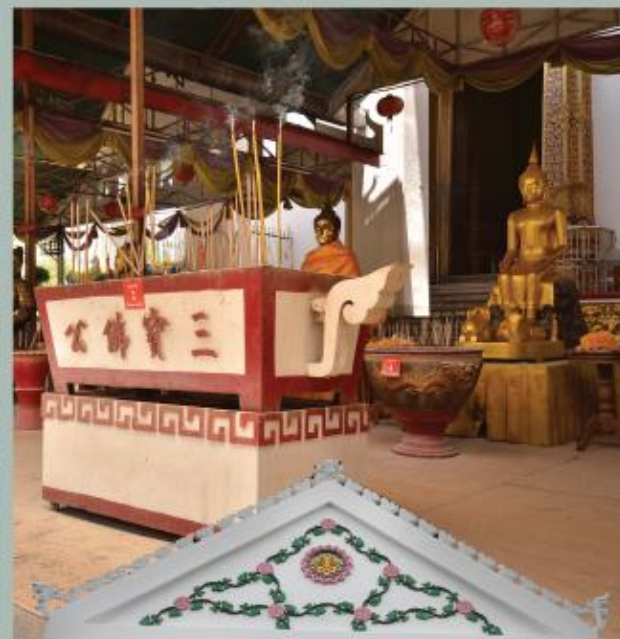

ศาลเจ้าเกียนอันเกง

ศาลเจ้าเกียนอันเกงไม่ปรากฏหลักฐานว่าสร้างในช่วงใด แต่มีการเล่าสืบต่อกันว่าเป็นศาลเจ้าที่สร้างขึ้นโดยคนจีนที่ตามเสด็จสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ที่มาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ปากคลองบางหลวง หรือคลองบางกอกใหญ่ทางฝั่งตะวันออก เมื่อคราวที่พระองค์ทรงสถาปนากรุงธนบุรีขึ้นเป็นราชธานี ศาลเจ้าแห่งนี้เต็มไปด้วยผลงานศิลปะอันวิจิตรบรรจงจากฝีมือช่างในอดีต ปัจจุบันยังคงสภาพค่อนข้างสมบูรณ์ จะมีส่วนที่ชำรุดเพียงเล็กน้อยตามกาลเวลา ที่ผ่านมาก็มีการซ่อมแซมให้คืนสภาพใกล้เคียงกับของเดิมให้มากที่สุด นอกจากนั้นก็มี งานโบราณ ประเพณีไม้แกะสลัก จิตรกรรมฝาผนังและบนบานประตูลวดลายปูนปั้น รวมทั้งระบบโครงสร้างแบบจีนโบราณ ศาลเจ้าเกียนอันเกงแห่งนี้ ได้รับรางวัลอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมดีเด่น ประจำปี 2551 ประเภทปูชนียสถานและวัดวาอาราม จากสมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์

มัสยิดต้นสน

มัสยิด บางหลวง ชุมชนกุฎิชา

ชุมชน “มัสยิดต้นสน” สันนิษฐานว่าในอดีตน่าจะเป็นการรวมตัวของชาวมุสลิมเชื้อสายจามที่เข้ามาช่วยรบเป็นกองกำลังอาสาของต่างชาติ ในสมัยสมเด็จพระชัยราชาธิราช (พ.ศ. 2077 – 2111) ซึ่งเป็นช่วงของการเกณฑ์แรงงานอาสาต่างชาติเพื่อการศึกษาสงครามและเริ่มก่อสร้างประเทศ ต่อมาจึงให้มาใช้แรงงานชุดคลองลัดของบางกอกในพุทธศักราช 2085 ให้เชื่อมคลองบางกอกน้อยกับคลองบางกอกใหญ่เพื่อปรับปรุงให้เป็นเส้นทางสัญจรและเส้นทางในการค้าขาย ซึ่งปัจจุบันปรากฏหลักฐานที่เป็นกลุ่มชุมชนชาวมุสลิมที่ตั้งอยู่บริเวณท้ายป้อมเมืองบางกอกหรือป้อมวิชัยประสิทธิ์ และมีมัสยิดต้นสนอันเก่าแก่ที่เป็นศูนย์รวมความเชื่อของชาวมุสลิมเชื้อสายจาม ตั้งตระหง่านรอผู้มาเยี่ยมชม

ปัจจุบันชุมชนย่านกุฎิจีน ยังเป็นแหล่งที่คงกลิ่นไอ ความมีเสน่ห์ มีบรรยากาศของความหลากหลายของวัฒนธรรม หลากหลายความเชื่อ และวิถีชีวิตที่พึ่งพากัน เกื้อกูลกัน อาหารที่เลิศรส จากหลายวัฒนธรรมเหมือนครั้งในอดีต

แต่ที่ควรค่าแก่การศึกษาเรียนรู้เป็นอย่างยิ่งก็คือ “การอยู่ร่วมกันท่ามกลางความเชื่อที่แตกต่าง” อย่างไม่มีความขัดแย้งในการอยู่อาศัยในพื้นที่เดียวกันมานานถึง 240 ปี ของคนในชุมชน นับว่าเป็นชุมชนที่ควรนำมาเป็นต้นแบบ เพื่อปรับใช้กับชีวิตในปัจจุบันที่ทุกฝ่ายกำลังเรียกร้องความปรองดองสมานฉันท์ได้เป็นอย่างดี

หนี้สาธารณะ ไม่ใช่เรื่องน่ากลัว

เรื่องหนี้สาธารณะ (Public Debt) เป็นเรื่องที่หลายคนในสังคมไทยมีความกังวลเป็นอย่างมาก บางคนเกิดความไม่สบายใจว่าตนเองต้องรับผิดชอบหนี้ที่เกิดขึ้นจากการที่ตนเองไม่ได้ก่อต่อหัวของประชากรมากขึ้นเท่านั้น เท่านั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องในขณะเดียวกันก็ทำให้ลดความไม่สบายใจลงได้บ้าง เรามาทำความเข้าใจไปพร้อม ๆ กัน ก่อนว่า “หนี้สาธารณะคืออะไร”

หนี้สาธารณะ (Public Debt) คือหนี้ที่เกิดขึ้นจากรัฐบาลไปกู้ยืมเงินมาใช้จ่าย เนื่องจากรายได้ของภาครัฐที่เก็บได้ หรือที่มีอยู่ในขณะนั้น ไม่พอกับค่าใช้จ่าย หรือรายจ่ายที่จะเกิดขึ้น รัฐจึงจำเป็นต้องหาเงินมาไว้เพื่อสำรองไว้เป็นค่าใช้จ่ายนั่นเอง การที่รัฐบาลมีเงินไม่พอนั้นก็มาจากหลายปัจจัย เช่น การเก็บภาษีอากรไม่ได้ตามเป้าหมาย ทำให้ฐานะทางการเงินของรัฐบาลขาดดุล จึงทำให้เกิดการกู้ยืมเงินขึ้น การกู้ยืมเงินนั้นก็มาจากสองแหล่งใหญ่ ๆ คือ การกู้ยืมจากภายในประเทศ และการกู้ยืมจากภายนอกประเทศ

แหล่งที่มาของเงินกู้ของหนี้สาธารณะ

1. หนี้ภายในประเทศ (Internal Debt) เป็นภาระหนี้ที่ภาครัฐได้ทำสัญญากู้ยืมจากแหล่งเงินทุนภายในประเทศ เช่น จากภาคเอกชน จากสถาบันการเงินของเอกชน และรัฐจากธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ การกู้เงินลักษณะนี้อาจจะเป็นเงินตราภายในประเทศหรือต่างประเทศก็ได้เช่นกัน ซึ่งในอดีตรัฐบาลได้ดำเนินการกู้ยืมเงินโดยการออกพันธบัตรรัฐบาล การกู้จากธนาคารแห่งประเทศไทย จากธนาคารพาณิชย์ สถาบันทางการเงิน และประชาชนทั่วไป ในลักษณะการขายพันธบัตร และหลักทรัพย์ของภาครัฐในรูปแบบระยะสั้นและระยะยาว

2. หนี้ภายนอกประเทศ (External Debt) คือหนี้สาธารณะที่รัฐบาลได้ทำการกู้จากแหล่งเงินทุนที่อยู่ภายนอกประเทศ อาจเป็นรัฐบาลของต่างประเทศ บุคคลภายนอกประเทศ สถาบันการเงินที่อยู่ต่างประเทศ อย่างธนาคารโลก ธนาคารต่างประเทศ เป็นต้น

ทั้งหมดนี้ก็เป็นแนวทางในการกู้ยืมเงินของรัฐบาล ที่จะนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารประเทศ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากที่รายได้ของภาครัฐไม่สมดุลกับรายจ่าย จึงจำเป็นต้องหาแหล่งเงินกู้ตามเหตุผลดังกล่าว และหลังจากที่ได้รับเงินกู้แล้ว เมื่อครบรอบสัญญาที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยหรือเงินต้นนั้นก็ต้องดำเนินการจ่ายเงินชำระเงินกู้ตามเงื่อนไขในสัญญานั้น ๆ

แต่ในการบริหารงานในงบประมาณประจำปีนั้น เป็นเทคนิคปกติที่รัฐบาลจะตั้งงบประมาณแบบขาดดุลเล็กน้อย แต่จะไม่มากเกินไป เพราะเมื่อเงินขาดดุล รัฐก็จะนำเงินทุนสำรองที่มีอยู่ออกมาใช้จ่าย แต่ถ้านำมาใช้มากเกินไปก็จะมีผลเสียที่กระทบต่อความมั่นคงทางการเงินการคลัง อาจมีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา และความเชื่อมั่นของต่างชาติได้ ดังนั้นรัฐจึงมีทางเลือกอยู่ 2 กรณี คือ การเพิ่มภาษีเงินได้ หรือหาแหล่งกู้ยืม ถ้าใช้วิธีเพิ่มภาษีจะทำให้รายได้และกำลังซื้อของประชาชนและภาคธุรกิจลดลง

ซึ่งจะมีผลโดยรวมต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจภาคธุรกิจนิยมเลือกการก่อหนี้สาธารณะหรือการกู้ยืมเงินแทน แต่การก่อหนี้สาธารณะมากเกินไป จะสร้างผลเสียเกิดปัญหาในระยะยาว เพราะหนี้ประเภทนี้เป็นภาระที่รัฐบาลต้องชำระคืนทุกปี ถ้ามีมากเกินไป ก็จะทำให้ในแต่ละปี ประเทศจะต้องมีการผ่อนชำระหนี้สูง จะทำให้มีผลกระทบต่อเงินงบประมาณแผ่นดินประจำปี ที่จะนำมาพัฒนาประเทศ ทั้งยังจะมีผลต่อความเชื่อมั่นในสายตาของต่างประเทศที่มีต่อประเทศไทยได้ ส่วนความเข้าใจที่ว่าเมื่อเกิดหนี้สาธารณะขึ้นนั้น ประชาชนจะเป็นหนี้ต่อหัวต่อตัวบุคคลมากขึ้นนั้น เป็นความคิดที่คลาดเคลื่อนค่อนข้างไม่ถูกต้องนัก

ไม่ควรกังวลเรื่องหนี้สาธารณะมากเกินไป

รัฐบาลก็เหมือนกับครอบครัวทั่ว ๆ ไป ที่ต้องไปหาเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว เมื่อรายรับไม่พอก็ต้องหาแหล่งเงินกู้มาใช้ในกิจการต่าง ๆ เพื่อให้ดำเนินกิจกรรมต่อไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างประเทศไทย ที่ต้องมีการหาเงินมาพัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน พัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และอื่น ๆ เช่น

1. ใช้ในการลงทุนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เช่น ระบบการชลประทาน การขนส่ง ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจและชุมชน เป็นต้น

2. เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เช่น การรักษาเสถียรภาพทางด้านรายได้และระดับราคาสินค้าให้เหมาะสม เช่น ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจเกิดภาวะเงินฝืด ระดับราคาสินค้าในขณะนั้นมีแนวโน้มจะลดลงเรื่อย ๆ จนผู้ผลิตลดปริมาณการผลิต ส่งผลเกิดการว่างงานเพิ่มขึ้น มีผลกระทบต่อรายได้ส่วนรวมของประเทศ รัฐกู้ยืมเงินมาลงทุนทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ในที่สุดระบบเศรษฐกิจก็จะฟื้นตัวเข้าสู่ภาวะปกติ

3. เพื่อสำรองจ่ายกรณีฉุกเฉินการทำงานหน่วยงานราชการนั้น บางประเภทอาจมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น โดยไม่ได้คาดเหตุการณ์ไว้ล่วงหน้า เช่น เกิดการการจลาจล การประท้วง การเกิดภัยทางธรรมชาติต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าในระบบเศรษฐกิจ เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นรัฐบาล จึงมีความจำเป็นต้องใช้เงินอย่างเร่งด่วนทำให้ไม่สามารถหาเงินได้จากรายรับประเภทอื่น ๆ ภายในระยะเวลาอันสั้น รัฐบาลจึงต้องกู้ยืมเงินมาใช้จ่ายเป็นกรณีฉุกเฉิน

54 – 55 จากแผนการกู้เงินเพื่อลงทุนของรัฐบาลวงเงิน 2 ล้านล้านบาท แต่มองว่าระดับหนี้สาธารณะที่ขึ้นไปสูงนั้น ไม่น่าเป็นห่วง เพราะรัฐบาลยังคงมีความสามารถในการชำระหนี้ ซึ่งหากภาระหนี้สาธารณะต้องประมาณรายจ่ายประจำปี ** ยังอยู่ในระดับที่ร้อยละ 10 – 11 ก็ยังถือว่าอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งหากเกินระดับร้อยละ 15 ขึ้นไป จึงจะถือว่าเป็นเรื่องที่น่ากังวล แต่ปัจจุบันความสามารถของภาครัฐสามารถที่จะรับมือกับสถานการณ์นั้นได้

จากข้อมูลการคาดการณ์ของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะหรือ สบн. คาดว่าในสิ้นปีงบประมาณ 2555 หนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หรือ GDP* จะอยู่ที่ไม่เกินร้อยละ 43.5 ซึ่งขึ้นอยู่กับ การกู้เงินของรัฐบาล ในปีงบประมาณ 2556 ที่คาดว่าจะอาจจะทำให้ระดับหนี้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 44 – 45 ของ GDP เนื่องจากมีการกู้เงินเพื่อใช้ในโครงการบริหารจัดการน้ำ วงเงิน 3.5 แสนล้านบาท ขณะที่ประเมินว่าปีนี้เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวได้ที่ร้อยละ 5 นอกจากนี้ ยังคาดว่าหนี้สาธารณะ จะอยู่ในระดับสูงสุดในอีก 5 ปีข้างหน้า ที่ร้อยละ

อย่างไรก็ดีการกู้เงินของรัฐบาล ที่เรียกว่าเป็นหนี้สาธารณะนั้น น่าจะเป็นหน้าที่ของทุกคนในประเทศที่จะต้องรับผิดชอบร่วมกัน โดยทางภาครัฐก็มีหน้าที่ในการลงทุนหารายได้ที่จะต้องนำเงินไปชำระหนี้ ส่วนประชาชนทั่วไปก็มีหน้าที่เสียภาษี ด้วยความเป็นจริง และตรงไปตรงมา ก็จะเป็นการแบ่งเบาภาระหนี้สินร่วมกันของประเทศ

* GDP ปี 2554 เท่ากับ 10.54 ล้านล้านบาท

** งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2555 เท่ากับ 2.38 ล้านล้านบาท

ธุรกิจคอนโดมิเนียม ตามแนวเส้นทางรถไฟฟ้า โอกาสทองของนักลงทุนที่ตาถึง

ดร.โสภณ พรโชคชัย

ในสังคมเมืองการดำเนินชีวิตประจำวัน ชีวิตการทำงานต่างก็เร่งรีบเพื่อให้ทันเวลา การเลือกซื้อที่อยู่อาศัยก็เป็นปัจจัยที่ต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับการดำรงอยู่นั้น แหล่งที่อยู่อาศัยที่กำลังเป็นที่นิยมและมาแรงในยุคนี้คงหนีไม่พ้น การเลือกซื้อคอนโดมิเนียมที่อยู่ใกล้กับการเดินทางที่สะดวก รวดเร็ว อย่างเช่นคอนโดฯ ที่อยู่ใกล้ ๆ กับรถไฟฟ้าทั้งที่อยู่ใต้ดิน และรถไฟฟ้าลอยฟ้า ที่อยู่อาศัยเหล่านั้นต่างก็กำลังได้รับความนิยม เพราะมีราคาที่ไม่สูงมากนัก มีความสะดวกสบายที่สำคัญประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ด้วยเหตุผลที่เข้ากับยุคสมัยดังกล่าวจึงทำให้นักธุรกิจประเภทอสังหาริมทรัพย์หันมามองว่าเป็นโอกาสในการสร้างกำไร และมีอนาคตที่ดี เหมาะแก่การลงทุน เรื่องนี้ได้รับการเปิดเผยจาก ดร.โสภณ พรโชคชัย ประธานกรรมการบริหาร ศูนย์ข้อมูลวิจัยและประเมินค่าอสังหาริมทรัพย์ไทย บริษัท เอเจนซี ฟอร์ เรียลเอสเตท แอฟแฟร์ส จำกัด ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้อย่างน่าสนใจ

ธุรกิจคอนโดมิเนียม มีทิศทางที่น่าสนใจ

การทำธุรกิจประเภทอสังหาริมทรัพย์ ประเภทคอนโดมิเนียมยังมีทิศทางที่น่าสนใจ เพราะอสังหาริมทรัพย์ประเภทอื่นทำตลาดได้ยากขึ้น โดยเฉพาะบ้านเดี่ยวและทาวน์เฮาส์ ด้วยบางคนยังกลัวว่าน้ำอาจท่วมอีก และทำเลบ้านเดี่ยวและทาวน์เฮาส์ส่วนใหญ่อยู่ห่างไกลจากใจกลางเมือง ซึ่งมีสาธารณูปโภคจำกัด ทำให้มีความไม่สะดวกในการเดินทาง

ส่วนโครงการอาคารชุดใจกลางเมืองกลับมีภาพการณ์ขายที่ดีและเร็วกว่าอสังหาริมทรัพย์ประเภทอื่น จากการสำรวจของศูนย์ข้อมูลวิจัยและประเมินค่าอสังหาริมทรัพย์ไทย บริษัท เอเจนซี ฟอร์ เรียลเอสเตท แอฟแฟร์ส จำกัด พบว่า ห้องชุดที่สร้างเสร็จส่วนใหญ่มีผู้เช่าอยู่ถึงประมาณ 75% และส่วนใหญ่ของผู้เช่าอยู่ก็เป็นคนซื้ออยู่เอง คาดว่าสัดส่วนระหว่างคนซื้ออยู่เองกับคนซื้อเก็งกำไรคือ 2:1 แสดงว่ายังมีการเก็งกำไรน้อย

ยิ่งเมื่อพิจารณาถึงอัตราผลตอบแทน ก็พบว่า อัตราผลตอบแทนจากการให้เช่า เป็นเงินประมาณ 6% ต่อปี และอัตราค่าเช่าเพิ่มขึ้นของราคาเป็นประมาณ 5% ต่อปี ดังนั้นการลงทุนซื้อห้องชุดยังเป็นการลงทุนที่น่าสนใจ อย่างไรก็ตามหากใครต่อใครต่างแห่กันมาลงทุนก็อาจเกิดอาคาร “เฟ้อ” และพากัน “ลงเหว” ได้ในที่สุด

เคล็ดลับผู้บริโภค ในการเลือกซื้อคอนโดมิเนียม

นักลงทุนที่ดีต้องเป็นนักสำรวจวิจัยที่ดีก่อน คือต้องไปสำรวจดูว่าห้องชุดแถวนั้นมีขายอยู่เท่าไรบ้าง เปรียบเทียบให้เห็นว่าโครงการที่เราจะซื้อนั้นถูกและดีกว่าโครงการอื่นอย่างไร จนเกิดความมั่นใจที่จะซื้อ อย่าลืมนะว่า “เสียต๋ายที่ไม่ได้ซื้อ” ยังดีกว่า “เสียต๋ายที่ได้ซื้อ” หรือ “น้ำลายหก” (ที่ซื้อไม่ทัน) ยังดีกว่า “น้ำตาตก” (ที่รีบซื้อโดยไม่มีข้อมูลที่ดีเพียงพอ)”

ยิ่งถ้าหากอยากจะเป็นนักลงทุนซื้อไว้เพื่อการลงทุนระยะยาวปล่อยเช่า ก็ควรจะศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ โดยอาจไปเรียนหลักสูตรด้านการประเมินค่าทรัพย์สิน กฎหมายอสังหาริมทรัพย์ การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงิน ฯลฯ ซึ่งมีเปิดสอนในสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนหลายแห่ง ทั้งหลักสูตรระยะสั้นและหลักสูตรระยะยาว และถ้ามีเวลาก็อาจศึกษาต่อระดับปริญญาโทได้ทั้งในและต่างประเทศ

ห้องชุดมือสองก็ไม่แน่มองข้าม

ส่วนข้อแนะนำในการซื้อห้องชุดนั้น ควรพิจารณาห้องชุดมือสองด้วย โดยเฉพาะห้องชุดที่มีอายุ 10-15 ปีมาแล้ว ห้องชุดเหล่านี้แม้จะมีการก่อสร้างแบบเก่าหรือมีสโตร์ที่ไม่ทันสมัยเท่าอาคารสมัยใหม่ แต่ราคาถูกกว่าประมาณ 20% - 30% ถ้าพิจารณาถึงอัตราผลตอบแทนจากการให้เช่า ก็มักจะได้สูงกว่าโครงการอาคารชุดที่สร้างขายโดยผู้ประกอบการในตลาดปัจจุบัน ในตลาดปัจจุบันผู้ประกอบการเป็นผู้ที่ “ถือไฟเหนือกว่า” ราคาต่อรองรับไม่ได้ แต่ห้องชุดมือสอง ยังสามารถต่อรองได้ สามารถเห็นถึงเพื่อนบ้าน การบริหาร-ดูแลเคหะชุมชน เป็นต้น

ยิ่งกว่านั้นยังมีห้องชุดมือสองที่ “แถมกล่อง” คือตั้งแต่ซื้อมาผู้ซื้อเองก็ (แทบ) ไม่เคยย้ายเข้ามาอยู่เลย สภาพจึงไม่ทรุดโทรม แต่ราคาถูกกว่าและมักตั้งอยู่ในทำเลที่ดีที่ดีกว่า ดังนั้นนักลงทุนจึงควรสนใจซื้อห้องชุดมือสองมากเป็นพิเศษ เพราะมีราคาถูกและคุ้มค่ามากกว่า

อย่างไรก็ดีในอนาคตการเลือกซื้อคอนโดมิเนียมตามแนวเส้นทางขยายของรถไฟฟ้าของผู้บริโภคนั้นยังจะมีความนิยมมากขึ้น ตราบใดที่การจราจรยังคงติดขัด ความล่าช้าของระบบการคมนาคม ยังไม่ได้รับการแก้ไข ผู้บริโภคที่มองหาที่อยู่อาศัยประเภทนี้ย่อมมีมากขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอน จึงเป็นโอกาสทองของผู้ประกอบการด้านอสังหาริมทรัพย์ ที่จะฉกฉวยโอกาสสร้างกำไร ก่อนที่ตลาดจะเริ่มอิ่มตัว

ปัจจัยที่น่าสนใจ ลงทุนธุรกิจคอนโดมิเนียม ตามแนวเส้นทางเดินรถไฟฟ้า

คนซื้อห้องชุดตามแนวเส้นทางรถไฟฟ้าก็เพราะหวังว่าจะเดินทางได้สะดวก ไม่ต้องพึ่งรถยนต์ส่วนบุคคลที่บนท้องถนนจราจรติดขัดหาที่จอดรถยากและแพง เป็นต้น ดังนั้นพื้นที่บริเวณใกล้เส้นทางรถไฟฟ้า จึงเป็นพื้นที่ยอดนิยม เช่น บริเวณส่วนต่อขยายของรถไฟฟ้าจากสถานีอ่อนนุชไปสถานีแบริ่ง เป็นต้น ราคาห้องชุดในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา เพิ่มขึ้นนับเท่าตัว นักลงทุนจึงสนใจซื้อเป็นพิเศษ

อย่างไรก็ตามสำหรับรถไฟฟ้าบางแนว ซึ่งเป็นที่นิยมมาก เช่น รถไฟฟ้าสายสีม่วงนั้น เป็นเส้นทางที่ค่อนข้างไกลจากกรุงเทพมหานคร และหากเดินทางเข้าเมือง ก็อาจต้องใช้เงินเกือบ 100 บาท ไปกลับ ก็เป็นเงินเกือบ 200 บาท และใช้เวลาเดินทางเกือบชั่วโมง กรณีเช่นนี้ผู้ซื้อจึงพึงสังวร ใช่ว่าบริเวณใกล้รถไฟฟ้าจะเหมาะสมกับการลงทุนเสมอไป ยกเว้นผู้ที่มิบ้านและที่ทำงานอยู่แถวนั้นอยู่แล้ว

แหล่งที่น่าสนใจ ลงทุนในธุรกิจคอนโดมิเนียม

สำหรับแนวเส้นทางรถไฟฟ้าที่น่าสนใจก็คือเส้นทางสายสีน้ำเงิน บนถนนเจริญสุขุมวิท และบริเวณที่ผ่านวงเวียนใหญ่ บางหว้า ท่าพระ เป็นต้น หากรถไฟฟ้าเส้นทางนี้เสร็จ จะทำให้การเดินทางเข้าเมืองง่ายขึ้น และเป็นเส้นทางรถไฟฟ้าที่อยู่ใกล้เมืองอยู่แล้ว ศักยภาพน่าจะดีกว่าเส้นทางอื่น ๆ

ในการซื้อห้องชุดใกล้รถไฟฟ้า นั้น ควรเป็นเส้นทางรถไฟฟ้าที่กำลังก่อสร้างเป็นหลัก แผนการต่าง ๆ อาจมีการเปลี่ยนแปลงหรือล่าช้าได้เสมอ จึงควรตระหนักถึงคำพังเพยของไทยที่ว่า “ยังไม่เห็นกระรอก อย่าเพิ่งโก่งหน้าไม้”

กรุงเทพมหานคร เจ้าภาพฟุตบอลโลก 2012

ประวัติฟุตซอล (FUTSAL)

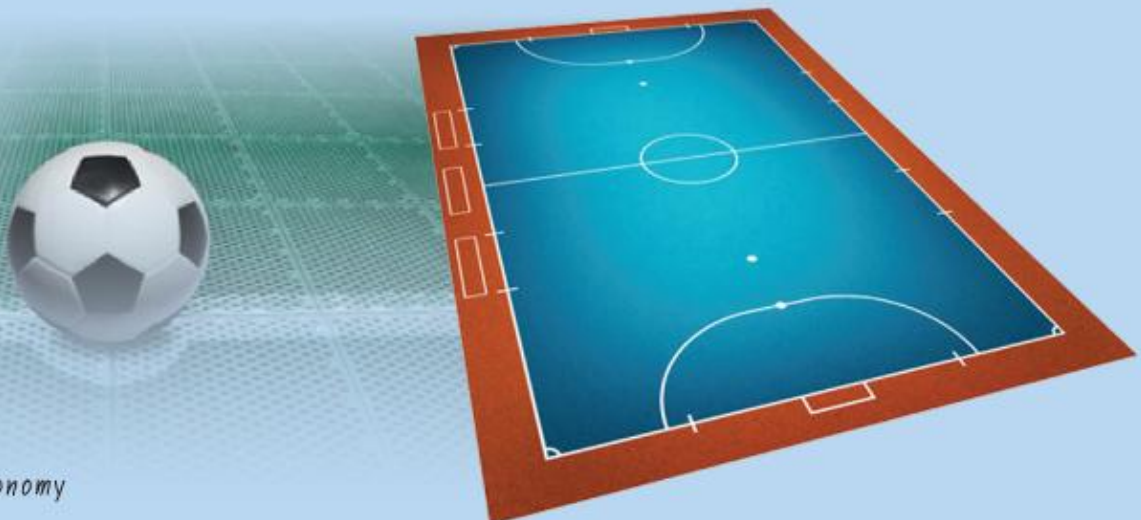
ฟุตซอล (FUTSAL) มาจากภาษาสเปนหรือโปรตุเกส ที่เรียก ฟุตบอล ว่า "FUTbol" หรือ "FUTTEbol" ตามด้วยภาษาฝรั่งเศส และสเปน คือ "SALa หรือ SALon" ที่แปลว่า อินดอร์ หรือในร่ม เมื่อรวมกัน จึงเป็นคำว่า "FUTSAL" หมายถึง การเตะบอลในสนาม ขนาดย่อมๆ ในร่ม กลายเป็นคำที่เรียกขานกันแทนคำว่า "Five-A-Side" หรือบอล 5 คนในปัจจุบัน

ฟุตซอลเริ่มมีการแข่งขันในปี ค.ศ.1930 ที่กรุงมอนเตวิเดโอ ประเทศอุรุกวัย เป็นกีฬาที่ชาวอเมริกาได้นิยมเล่นกันมาก มีที่มาจาก การที่ต้องการเล่นกีฬาฟุตบอลในหน้าหนาวที่ไม่สามารถเล่นใน สนามจริงได้ จึงหันมาเล่นในสนามในร่มและมีขนาดเล็กกว่าสนามจริง โดยมีผู้เล่นเพียงทีละ 5 คน จึงมักเรียกเกมชนิดนี้ว่า "ฟุตบอล 5 คน" หรือ "ฟุตซอล" (FUTSAL) โดยเฉพาะประเทศบราซิล ประชากรจะมี ทักษะ มีความสามารถเฉพาะตัวในการเล่นฟุตบอลประเภทนี้สูงมาก

กีฬาฟุตบอลจัดได้ว่าเป็นเกมกีฬาที่ยิ่งใหญ่และมีผู้ชมคลั่งไคล้กีฬา ชนิดนี้มากที่สุดในโลก เนื่องจากฟุตบอลเป็นเกมที่สนุก ดูง่าย มีสีสัน ในการเชียร์ โดยเฉพาะในเกมสนามใหญ่ที่เราเรียกว่า เกม 11 คน นั้นเป็นที่นิยมทั้งในระดับสโมสร ในลีกของแต่ละประเทศและระดับ นานาชาติ ที่คุ้นเคยคือ การแข่งขันฟุตบอลโลก

การแข่งขันฟุตซอลในประเทศไทย

ประเทศไทยมีการแข่งขันฟุตซอล (ฟุตบอล 5 คน) ขึ้นครั้งแรก ในปี 2540 ด้วยความร่วมมือจากสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยใน พระบรมราชูปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร การกีฬาแห่งประเทศไทย และ เดอะมอลล์ กรุ๊ป ในรายการ "STAR IN DOOR SOCCER 1997" เมื่อวันที่ 12 - 21 กรกฎาคม 2540 ที่เดอะมอลล์ บางกะปิ โดยมี 12 ทีม สโมสรชั้นนำจากไทยแลนด์ลีกเข้าร่วมการแข่งขัน มีทีมการทำเรื่อ แห่งประเทศไทยชนะเลิศ

BKOK INTERNATIONAL FUTSAL STADIAM

ประเทศไทย เป็นชาติแรกในอาเซียน ที่ได้รับเกียรติจากสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (ฟีฟ่า) เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันฟุตบอลโลก 2012 (FIFA Futsal World Cup Thailand 2012) ระหว่าง 1 - 8 พฤศจิกายน 2555 โดยมี นายวรวิทย์ มะภูติ คณะกรรมการบริหารสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (ฟีฟ่า) นายกสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ ประธานคณะกรรมการจัดการแข่งขันฟุตบอลโลก 2012 มร.ชาง จีลอง ประธานสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (เอเอฟซี) มร.เวอร์นอน มานิลอน เฟอร์นันโด ประธานฟุตซอลฟีฟ่า และ ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ร่วมรับผิดชอบในการดำเนินการ

การแข่งขันในครั้งนี้คาดว่าจะในช่วงระหว่างการแข่งขันจะมีนักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ นักกีฬา และสื่อมวลชนจากหลายสิบประเทศ เดินทางมาร่วมและชมการแข่งขันเป็นจำนวนหลายแสนคน สามารถสร้างรายได้เข้าประเทศ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่การท่องเที่ยวและกีฬาในประเทศไทยได้เป็นอย่างดี

โอกาสนี้คนไทยจะได้สร้างบรรยากาศความเป็นมิตรในฐานะเจ้าบ้านที่ดี มีความอบอุ่น แสดงการต้อนรับต่างชาติด้วย “ยิ้มสยาม” ให้เกิดความประทับใจ มีความอบอุ่น เป็นมิตร ที่น่าไว้วางใจ และมีความสุขตลอดเวลาที่อยู่เมืองไทย

การเดินทางสู่สนามแข่งขัน

การแข่งขันครั้งนี้ มีการสร้างสนามแข่งขันอย่างเป็นทางการขึ้นมาใหม่ เรียกว่า **Bangkok Futsal Arena** หนองจอก การเดินทางไปยังสนามเพื่อชมการแข่งขันนั้น ทางสำนักงานจราจรและขนส่งของกรุงเทพมหานคร ได้วางแผนการเดินทางไว้สำหรับผู้ที่มาชมการแข่งขันที่ สนาม Bangkok Futsal Arena หนองจอก ไว้หลัก ๆ 3 เส้นทาง

เส้นทางที่ 1 จาก The Mall บางกะปิ ไปที่สนามแข่งขัน ใช้เส้นทาง ถนนลาดพร้าว เข้าสู่ถนนเสรีไทย ถึงถนนสุวินทวงศ์ เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนเชื่อมสัมพันธ์ (หนองจอก)

เส้นทางที่ 2 จากศูนย์การค้าแฟชั่นไอส์แลนด์ ไปตามเส้นทาง ถนนรามอินทรา เข้าสู่เขตมีนบุรี (ถนนสีหบุรานุกิจ) ถึงถนนสุวินทวงศ์ เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนเชื่อมสัมพันธ์ (หนองจอก)

เส้นทางที่ 3 จากสถานีรถไฟหัวตะเข้ (ลาดกระบัง) ไปตามเส้นทางถนนร่มเกล้า - เจ้าคุณทหาร ถึงถนนฉลองกรุง ตรงไปข้ามสะพาน เข้าถนนเชื่อมสัมพันธ์ (หนองจอก)

แบ่งสายแข่งขันฟุตบอลรอบสุดท้าย

ในฐานะที่ประเทศไทยได้รับเลือกจากสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลก 2012 (THE FIFA FUTSAL WORLD CUP THAILAND 2012) ซึ่งจัดขึ้นระหว่าง 1 - 8 พฤศจิกายน 2555 ล่าสุด คณะกรรมการจัดการแข่งขัน Local Organizing Committee หรือ LOC ได้เปิดเผยทีมที่ผ่านเข้ารอบสุดท้าย 24 ทีม ประกอบด้วยตัวแทนจากยุโรปคือ สเปน โปรตุเกส อิตาลี รัสเซีย สาธารณรัฐเช็ก เซอร์เบีย และยูเครน ส่วนทวีปแอฟริกา มี โมร็อกโก ลิเบีย และอียิปต์ ทวีปอเมริกาเหนือ มี เม็กซิโก กัวเตมาลา ปานามา และคอสตาริกา ทวีปอเมริกาใต้ มี บราซิล

อาร์เจนตินา ปารากวัย และโคลัมเบีย ทวีปเอเชียเหนือ มี หมู่เกาะโซโลมอน ทวีปเอเชีย มี ญี่ปุ่น คูเวต อิหร่าน ออสเตรเลีย และไทย

ส่วนการจับสลากแบ่งสายอย่างเป็นทางการ ที่กรุงเทพฯ โดยมีตัวแทนทั้ง 24 ชาติเข้าร่วม โดยแบ่งออกเป็น 6 สาย ๆ ละ 4 ทีม ซึ่งในงานนี้ยังเปิดตัวเนื้อเพลง “พลังใจ พลังจิต” (Heart & Soul) ของวงสลีต แมชชีน ซึ่งเป็นเพลงประจำการแข่งขัน อีกทั้งยังเปิดตัวถ้วยแชมป์รางวัลฟีฟ่า ฟุตบอลเวิลด์คัพ ใบใหม่และตราสัญลักษณ์แชมป์มาโซว์ด้วย ส่วนผลการแบ่งสายรอบแรกอย่างเป็นทางการมีดังนี้

GROUP A	ไทย (A1)	คอสตาริกา (A2)	ยูเครน (A3)	ปารากวัย (A4)
GROUP B	สเปน (B1)	อิหร่าน (B2)	ปานามา (B3)	โมร็อกโก (B4)
GROUP C	บราซิล (C1)	ญี่ปุ่น (C2)	ลิเบีย (C3)	โปรตุเกส (C4)
GROUP D	อาร์เจนตินา (D1)	เม็กซิโก (D2)	อิตาลี (D3)	ออสเตรเลีย (D4)
GROUP E	อียิปต์ (E1)	เซอร์เบีย (E2)	เช็ก (E3)	คูเวต (E4)
GROUP F	รัสเซีย (F1)	หมู่เกาะโซโลมอน (F2)	กัวเตมาลา (F3)	อาร์เจนตินา (F4)

ระบบการแข่งขัน ใช้การคัดรอบแรกคัดทีมแชมป์และรองแชมป์ของแต่ละสายบวกกับ 4 ทีมจาก 4 กลุ่มที่มีผลงานที่ดีที่สุดผ่านเข้าสู่อรอบสอง (16 ทีมต่อไป)

ส่วนโปรแกรมการแข่งขันในรอบแรกจะแข่งขันที่ สนามบางกอกฟุตซอล อารีน่า หนองจอก ตามกำหนดของฟีฟ่าจะเริ่มแข่งขันนัดแรก 1 พฤศจิกายน 2555 ทีมไทย (A1) พบ คอสตาริกา (A2) เวลา 19.00 น. ซึ่งการแข่งขันจะใช้สนามแข่งขัน เวียนไปตามตารางการแข่งขันที่สนาม Futsal Arena หนองจอก สนาม Indoor Stadium Huamark สนาม Nimibutr Stadium และที่ จังหวัดนครราชสีมา Korat Chatchai Hall

ล่าสุดที่ได้ติดตามการเตรียมการแข่งขันของกรุงเทพมหานคร ในฐานะเจ้าภาพหลัก ได้ดำเนินการแข่งขัน Bangkok Futsal World

2012 ในเดือนสิงหาคมได้เปิดแถลงข่าวเปิดโครงการโดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ จัดการแข่งขันฟุตซอลของกรุงเทพมหานคร 50 ทีม 50 เขต ส่วนสนามการแข่งขันอย่างเป็นทางการ สำหรับเป็นที่รองรับการแข่งขันระดับนานาชาติ กำลังเร่งดำเนินการก่อสร้าง โดยเริ่มก่อสร้างตั้งแต่ต้นเดือนมกราคม 2555 ที่ผ่านมา สนามตั้งอยู่ถนนเชื่อมสัมพันธ์ เขตหนองจอก ได้รับการยืนยันจากวิศวกรคุมการก่อสร้าง คาดว่าจะเสร็จทัน การแข่งขันในเดือนพฤศจิกายน ปี 2555 อย่างแน่นอน

และนี่คือ อีกภาพลักษณ์หนึ่งของกรุงเทพมหานครในการเป็นประเทศเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับโลกอย่างเป็นทางการ และอย่างเป็นมืออาชีพที่คนกรุงเทพฯ และคนไทยทั้งมวลไม่ควรพลาด

กทม. แชมป์โลก เมืองของกินริมทางอร่อยที่สุด

เว็บไซต์ VirtualTourist ทำการจัดอันดับเมืองที่มีร้านอาหารริมทางที่ดีที่สุดในโลก จากการโหวตของสมาชิกเว็บไซต์ทั่วโลก ปรากฏว่า 3 อันดับแรกตกเป็นของประเทศไทย กลุ่มอาเซียน โดยกรุงเทพฯ ได้อันดับที่ 1 ไปครอง ด้วยเหตุผลที่มีอาหารริมทางมากมาย ให้เลือก ไม่ว่าจะเป็น ผัดไท ส้มตำ ข้าวเหนียวมะม่วง หรือแกงเขียวหวานไก่ สมาชิกเว็บไซต์ ได้นิยามร้านอาหารในซอยรามบุตรี ถนนข้าวสาร และที่ซอย 38 บนถนนสุขุมวิทที่มี จุดเด่นในเรื่องของการเปิดขายอาหารถึงเวลา 03.00 น.

ขณะที่อันดับที่ 2 ได้แก่ สิงคโปร์ ซึ่งมีจุดเด่นที่การผสมผสานวัฒนธรรมด้านอาหาร ของจีน มลายู อินเดีย และขึ้นชื่อในเรื่องอาหารสะอาดถูกหลักอนามัย

ส่วนอันดับที่ 3 ได้แก่ เกาเบินัง ประเทศมาเลเซีย ซึ่งมีการผสมผสานด้านวัฒนธรรม ของมาเลเซีย จีนและอินเดีย

สำหรับ 10 อันดับเมืองที่มีร้านอาหารริมทางดีที่สุดในโลก มีดังนี้

1. กรุงเทพฯ ประเทศไทย
2. สิงคโปร์
3. เกาเบินัง มาเลเซีย
4. เมืองมารราเกช โมร็อกโก
5. เมืองปาแลร์โม อิตาลี
6. นครโฮจิมินห์ เวียดนาม
7. กรุงอิสตันบูล ตุรกี
8. กรุงเม็กซิโกซิตี เม็กซิโก
9. กรุงบรัสเซลส์ เบลเยียม
10. เกาแอมเบอร์กริส เคย์ ประเทศเบลจิก

คณะผู้จัดทำ วารสาร Bangkok ECONOMY

นายเจริญรัตน์	ชุตติกาญจน์	ปลัดกรุงเทพมหานคร	ประธานกรรมการที่ปรึกษา
นางนันทา	ชลิดานนท์	รองปลัดกรุงเทพมหานคร	กรรมการที่ปรึกษา
นายกฤษฎา	กสิณทนต์	ผู้อำนวยการสำนักการคลัง	กรรมการที่ปรึกษา
นางนภาพร	อิสระเสรีพงษ์	รองผู้อำนวยการสำนักการคลัง	กรรมการที่ปรึกษา
นายกฤษฎา	ศิริพิบูลย์	รองผู้อำนวยการสำนักการคลัง	กรรมการที่ปรึกษา
นางธนันต์	วินิจฉัยกุล	ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	กรรมการและบรรณาธิการ

จัดทำโดย สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร

โทร. 0 2224 1916 โทรสาร 0 2225 1945

ดาวน์โหลดวารสารย้อนหลังได้ที่ www.bangkok.go.th/tic

จัดทำต้นฉบับ ถ่ายภาพ ออกแบบและพิมพ์โดย

บริษัท สไตส์ครีเอทีฟเฮาส์ จำกัด

โทร 0 2945 8051-3 โทรสาร 0 2945 8057

stylecreative@gmail.com, www.style.co.th